

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja EFP noteikumi direktīvā ⁽¹⁾ attiecas tikai uz preču brīvu apriti, vai tos tomēr var piemērot Gibraltārā, pamatojoties uz to, ka tie nav saistīti ar tirdzniecību vai komerciālu darījumu, un tāpēc tie neietilpst atkāpju piemērošanas jomā, kādas ir piešķirtas Gibraltāram saskaņā ar 1972. gada Pievienošanās aktu?
- 2) Vai direktīvas noteikumi par EFP attiecībā uz medniekiem un tiem, kas nodarbojas ar šaušanas sportu, ir piemērojami Gibraltārā, pamatojoties uz to, ka tie attiecas uz pakalpojumu brīvu apriti?
- 3) Vai direktīvas noteikumi par EFP attiecībā uz medniekiem un tiem, kas nodarbojas ar šaušanas sportu, ir spēkā neesoši, pamatojoties uz to, ka tie attiecas uz personu brīvu pārvietošanos un tādēļ ir pieņemti uz kļūdaina juridiskā pamata?

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 18. jūnija Direktīva 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV L 256, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 11. marta rīkojumu lietā T-439/ 15 Amrita u.c./Komisija 2016. gada 17. maijā iesniedza Società cooperativa Amrita arl u.c.

(Lieta C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Soc. coop. Amrita arl; Cesi Marta; Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. arl; Rollo Olga; Borrello Claudia; Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi; Marzo Luigi; Stasi Anna Maria; Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi; Castriota Maria Grazia; Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella; Azienda Agricola Spirido ss agr.; Impresa Agricola Stefania Stamera; Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco; Simone Cosimo Antonio un Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (pārstāvji – L. Paccione un V. Stamera, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai, vajadzības gadījumā atzīstot apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības celt prasību;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza šādus pamatus:

1. Pirmais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktu vērtējums. Nepietiekams un kļūdaini pamatojums pārsūdzētā rīkojuma 12.–22. punktā

Pārsūdzētais rīkojums ir pamatots ar kļūdainu pieņēmumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji ir lūguši pilnībā atcelt Komisijas 2015. gada 18. maija Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/789 par pasākumiem, kas veicami, lai novērstu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) ieviešanu un izplatīšanos Savienībā (OV L 125, 36. lpp.), nevis, kā tas bija patiesībā, tikai konkrētas tā daļas, kas bija īpaši norādītas prasības pieteikumā un atbildes rakstā uz iebildi par nepieņemamību.

2. Otrais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktu vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainais pamatojums

Pārsūdzētajā rīkojumā kļūdaini ir apgalvots, ka Komisijas lēmumā bija paredzēti Itālijas īstenošanas pasākumi attiecībā uz ar *Xylella fastidiosa* inficētās zonas noteikšanu. Šādu apgalvojumu atspēko neapstrīdams apstāklis, ka lēmumā kā inficētā zona nenovēršami ir kvalificēta visa Lečes [Lecce] administratīvā province, kuras teritoriālās robežas jau ir iezīmētas kartēs.

3. Trešais pamats: Pārsūdzētā rīkojuma 25. punkta, kas aplūkots kopā ar tā 21. punktu, prettiesiskums: pretrunīgs, kļūdainis un acīmredzami nepamatots pamatojums

Pamatojumā, ko Vispārējā tiesa ir paudusi pārsūdzētā rīkojuma 21. punktā, ir norādīts, ka, lai novērtētu, vai reglamentējošs akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ir jāatsaucas uz tās personas stāvokli, kura atsaucas uz tiesībām celt prasību. Vēlāk rīkojuma 25. punktā Vispārējā tiesa ir atkāpusies no šī interpretācijas kritērija, noliedzoši atbildot uz jautājumu par apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesībām celt prasību.

4. Ceturtais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktu vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainais pamatojums

Pirmkārt, Vispārējā tiesa apgalvo, ka Itālijas *Ministero delle Politiche Agricole* [Lauksaimniecības politikas ministrija] ar dekrētu esot noteikusi pasākumus Komisijas lēmuma 4., 6. un 7. panta īstenošanai, un, otrkārt, tā nonāk pretrunā, apgalvojot, ka daži Komisijas lēmumā paredzētie pasākumi nav ietverti minētajā dekrētā.

5. piektais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktu vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainais pamatojums

Pārsūdzētā rīkojuma 24. punktā nav ņemts vērā faktiskais prasības pieteikuma saturs, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd lēmuma 6. panta 4. punktu un 7. panta 4. punktu, ņemot vērā pienākumu neveikt bioloģiskajā lauksaimniecībā aizliegtu fitosanitāro apstrādi, t.i., pienākumu, kas ietilpst tieši īstenojamā pasākumā, kas tieši kaitē apelācijas sūdzību iesniedzēju uzņēmumiem, kuri tā piemērošanas dēļ zaudē tiem izsniegto bioloģiskās ražošanas sertifikātu.

6. Sestais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktu vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainais pamatojums

Pārsūdzētā rīkojuma 33. un 34. punktā nav ņemti vērā rakstveida pierādījumi, kas tika iesniegti tiesvedības laikā saistībā ar individuālu kaitējumu, kāds apelācijas sūdzības iesniedzējiem ir nodarīts ar apstrīdētajiem pasākumiem.

7. Septītais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Jautājuma par tiešu kaitējumu, kas nodarīts ar apstrīdētajiem pasākumiem, neizskatīšana

Tiesa nav lēmusi par tā tiešā kaitējuma objektīvu esamību, kas ir nodarīts apelācijas sūdzību iesniedzēju uzņēmumiem, ņemot vērā apstrīdētos tieši īstenojamos Komisijas pasākumus.